

COL·LOQUI

Sr. Jordi Sales: La lliçó ha fet la seva funció d'emmarcar-nos tot el treball. Jo voldria senyalar una sèrie de coses que m'han agradat molt.

Heu dit que l'acte genera forma: és molt important tenir-ho present per no fer les comparances mal fetes. La cultura és viva, i l'acte cultural genera formes. O sigui, em sembla que amb aquest principi a cada cosa que descrivim hi trobarem l'acte amb una forma que té tota la riquesa de l'acte o que traeix la riquesa primera amb una certa renovació.

Per altre cantó, també vull destacar l'èmfasi que heu mostrat en exposar la situació de la filosofia de la cultura dintre les «filosofies de», amb una pretensió exclusiva. Jo crec que això passa amb moltes coses. Massa vegades un principi explicatiu vol abraçar molt i es converteix en principi universal. És el que ha passat en alguna filosofia on l'explicació última són les relacions econòmiques. I quan dos senyors es saluden o es donen una abraçada, ¿és que això també és un intercanvi? O bé aquells que tenen per principi rector l'intercanvi sexual. Una abraçada també és un contacte. A mi em sembla que aquestes confusions són la moda qui les fa fer. En aquest aspecte la vostra intervenció ha posat un punt d'ordre.

Sr. Ramon Valls: Moltes gràcies!

Sr. Jordi Galí: Voldria encara insistir sobre aquest punt, tot i que ha ja quedat aclarit. Si l'acte genera forma, la forma institueix, i per tant, la cultura desemboca en institució. Aleshores aquella distinció entre forma intrínseca i extrínseca és una distinció que, d'una manera abstracta, em sembla molt vàlida, però a la pràctica el problema és traçar la línia de conducta. És evident que Petrarca va escriure grans sonets, però també en Marius Torres ha escrit grans sonets.

Sr. Ramon Valls: Però inscriu inspirat, i per tant ha heretat aquella forma “per dins”, per dir-ho així.

Sr. Jordi Galí: D’acord, el problema radica en la línia de separació entre el moment en què la forma extrínseca domina sobre la forma intrínseca, però això està molt relacionat amb el que heu dit del problema de la seguretat i de l’angoixa. Està molt relacionat i està relacionat amb el problema de la vida; en el fons anem a parar al fet que la vida és imprevisible i que està perillant constantment, i que les formes més intrínseques poden esclerotitzar-se amb una facilitat extraordinària. Ara que no hi ha possibilitat de cultura sense alguna mena o altra d’institucionalització...

Sr. Ramon Valls: I d’ensenyament...

Sr. Jordi Galí: Sí d’acord, tots dos ho coneixem prou bé perquè hem estat molts anys en l’ensenyament. En aquests llargs anys, hem passat d’una societat de l’escassetat a una societat de l’abundància. En l’ensenyament això s’ha traduït en què l’adolescent s’ha convertit en un mercat. L’adolescent té diners, s’ha convertit en un mercat i la societat adulta se li ha tirat a sobre. I l’escola ha deixat de ser un espai reservat i en aquest moment és mercat. L’adolescència i la infància estan sotmesos a unes lleis de mercat no regulades, perquè el dret sempre va més endarrera que la realitat. I s’haurà de regular d’una manera o altra.

Sr. Ramon Valls: És ben cert. Em sembla que això que dieu és veritat, hi ha hagut aquesta invasió de falsa facilitat. Una facilitat que no facilita l’experiència educadora.